

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519010117
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8519010117.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 4. júla 2019 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obžalovanému G. Y. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný G. Y., nar. X.X.XXXX v D. P., trvale bytom B. XX, okres D. P.,

je v i n n ý, ž e

dňa 5.12.2018 v čase o 13:20 hod. v lesnom poraste nachádzajúcom sa na parcele registra C parcelné č. XXXX, evidovanej na LV č. XXXX, v katastrálnom území G., okres D. P., patriacej do lesného pôdneho fondu, ktorá je v užívaní spoločnosti LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, si bez povolenia na výrub a ťažbu dreva vzal drevnú hmotu druhu smrek obyčajný, a to 1 ks o stredovom priemere 0,135 m a dĺžke 14,60 m, ktorý zrúbal v lese, čím spoločnosti LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO: 36038351, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, spôsobil škodu vo výške 4,75 eur, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/21/2017 zo dňa 28.2.2017, právoplatným dňa 15.3.2017, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na tri mesiace nepodmienečne, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takou vecou je drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri nezistení pohľadujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a neprihliadaní na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody na 10 /desať/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podala dňa 18.3.2019 tunajšiemu súdu obžalobu na G. Y. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona (zákon č. 300/2005 Z.z. v znení platnom a účinnom do 31.7.2019), ktorého sa podľa obžaloby obžalovaný mal dopustiť tak, že „dňa 05.12.2018 v čase o 13:20 hod. v lesnom poraste nachádzajúcom sa na parcele registra C parcelné č. XXXX, vedenej na LV č. XXXX, v katastrálnom území obce G., okres D. P., patriacej do lesného pôdneho fondu, ktorú užívajú Lesy Slovenskej republiky, š.p. Banská Bystrica, si bez povolenia na výrub a ťažbu dreva prisvojil 1 ks drevnej hmoty druhu smrek obyčajný (lat. Picea abies) o stredovom priemere 0,135 m a dĺžke 14,60 m, ktorý zrúbav v lese, čím spôsobil Lesom Slovenskej republiky, š.p. Banská Bystrica, IČO: 36038351, škodu vo výške 4,75 eur“.

Po podaní obžaloby bolo súdom zistené, že vzhľadom na čas spáchania žalovaného skutku, tento pri správnom použití zákona treba posudzovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (zákon č. 300/2005 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase spáchania skutku, v čase podania obžaloby i v čase vyhlásenia tohto rozsudku; v čase písomného vyhotovovania tohto rozsudku uvedenej právnej kvalifikácii zodpovedá, vzhľadom na zmenu Trestného zákona zákonom č. 214/2019 Z.z., t.j. s účinnosťou od 1.8.2019, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. e/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona). Uvedenú kvalifikáciu skutku zakladala skutočnosť, že obžalovaný bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch pred spáchaním skutku uvedeného v obžalobe odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 16.11.2016, a to trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/21/2017 z 28.2.2017, právoplatným 15.3.2017.

Na vyššie uvedenú skutočnosť bol v konaní pred súdom obžalovaný opakovane upozornený, a to jednak oboznámením podľa § 241 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej tiež iba „Tr. por.“) z 25.3.2019 (kde bol poučený i o zákonom ustanovenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona - ďalej tiež iba „Tr. zák.“), ktoré mu bolo doručené dňa 29.3.2019. Následne oboznámením zo dňa 9.4.2019, ktoré mu bolo doručené 23.4.2019 a dňa 3.5.2019 i jeho medzičasom zvolenému obhajcovi (ktorý obžalovanému dňa 7.6.2019 vypovedal plnú moc). Opätovne bol o vyššie uvedenej skutočnosti (ako aj o príslušnej zákonom ustanovenej trestnej sadzbe) obžalovaný upozornený na hlavnom pojednávaní 10.6.2019 podľa § 284 ods. 2 Tr. por., a to po prednesení obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry stará Ľubovňa, kde bola obžalovanému súčasne opäť poskytnutá lehota na prípravu obhajoby.

Následne na hlavnom pojednávaní dňa 4.7.2019, keďže k predneseniu obžaloby prokurátorom došlo na hlavnom pojednávaní už 10.6.2019, bol obžalovaný oboznámený so skutkom kladeným mu za vinu, s jeho právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe, ako aj s tým, že táto podľa súdu má byť správne prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., opäť bol poučený o výške zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa uvedenej kvalifikácie; následne bol poučený podľa § 121 ods. 2 Tr. por. a podľa § 257 ods. 1 až 8 Tr. por., na čo obžalovaný učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ tr. por. Následne na všetky otázky súdu kladené mu v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ (tu opäť s poukazom na správnu právnou kvalifikáciu skutku uvedeného v obžalobe) Tr. por. odpovedal obžalovaný „áno“. Po vyjadrení na hlavnom pojednávaní prítomnej prokurátorky súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uvedené vyhlásenie obžalovaného prijal (kde pre úplnosť súd musí konštatovať, že v danom prípade zo skutočností vyplývajúcich zo spisu absolútne nebolo možné uvažovať o prípadnom materiálnom korektíve podľa § 10 ods. 2 Tr. zák.), pričom podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že nevykoná dokazovanie v rozsahu obžalovaným priznaného spáchania skutku a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste (v prípravnom konaní do skončenia vyšetrovania totiž poškodená spoločnosť neuplatnila žiaden nárok na náhradu škody, ani z výsledkov prípravného konania nevyplývala potreba rozhodovať o ochrannom opatrení).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti teda súd už nevykonával dokazovanie v rozsahu obžalovaným priznaného spáchania skutku, t.j. vo vzťahu k otázke viny, a obžalovaného týmto rozsudkom uznal vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Súd pritom popis spáchania

skutku, teda skutkovú vetu, oproti podanej obžalobe, pri zachovaní totožnosti a jednoty skutku, upravil, najmä v označení poškodenej spoločnosti, v rámci čoho pre úplnosť doplnil do skutkovej vety i údaje o predchádzajúcom odsúdení, ktoré je v danom prípade súčasťou pojmových znakov skutkovej podstaty obžalovaným dňa 5.12.2018 spáchaného prečinu.

Súd vo vzťahu k rozhodnutiu o treste vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka K. K., čítaním zápisnice o výpovedi svedka C. M., čítaním listinných dôkazov, ako je podrobne zaznamenané v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo 4.7.2019.

Obžalovaný vo svojej výpovedi poukázal na to, že má sedem detí, pričom čakajú s manželkou ďalšie, ktoré by sa malo narodiť v decembri; uviedol, že už vyše mesiaca pracuje, a to u niekoho kto býva v Jurskom, ale nevie jeho meno; ďalej je z jeho výpovede zrejmé, že doposiaľ nemá uzavretú pracovnú zmluvu ani nejakú zo zákonníkom práce upravených dohôd o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru. Súčasne však predložil kontrolný preukaz nezamestnaného uchádzača o zamestnanie, podľa ktorého je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie od 22.5.2019. Nad rámec uvedeného odoprel vypovedať.

Svedok K. K. popísal spôsob vydávania povolení na individuálnu ťažbu dreva, postup predchádzajúci možnosti jeho odvozu. Z výpovede svedka C. M. vyplýva na výrub akého dreva mal povolenie menovaný svedok, ako aj to, že konanie obžalovaného nie je možné podriaďiť pod realizáciu výrubu v zmysle povolenia, ktorým disponoval menovaný svedok. Uvedené výpovede z pohľadu súdu preukázali prostú zisťnú pohnútku vedúcu obžalovaného k spáchaniu skutku.

Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený všeobecne, v zásade kladne, s tým, že jeho správanie nebolo prejednávané komisiou pre verejný poriadok. Okrem detí z manželstva je obžalovaný i otcom ďalšieho dieťaťa.

Podľa odpisu registra trestov, doposiaľ bol obžalovaný celkom deväťkrát trestne stíhaný, z toho v piatich prípadoch pre trestnú činnosť rovnakého druhu ako v tejto veci (naposledy práve vo veci tunajšieho súdu 1T/21/2017), raz za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. f/ zákona č. 140/1961 Zb., raz za spolupáchateľstvo prečinu výtržníctva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, dvakrát pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.. Z vyššie uvedeného celkom v siedmich prípadoch bol vo výkone uložených trestov odňatia slobody, pričom vykonal i trest odňatia slobody uložený mu vo veci tunajšieho súdu 1T/21/2017 a naposledy dňa 3.5.2018 vykonal trest odňatia slobody uložený mu vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/115/2016.

V príslušných evidenciách sú záznamy o tom, že celkovo bol obžalovaný doposiaľ trikrát postihnutý za priestupky, pričom dva z nich spáchal práve počas trestného stíhania v tejto veci, kde je potrebné (vzhľadom na predmet tohto konania) poukázať najmä na priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. z 22.4.2019 spáchaný v obci Lomnička, a to krádežou drevnej hmoty zo skládky, za čo bol postihnutý v blokovom konaní pokutou 10,- eur.

Na základe vykonaného dokazovania, vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a samotnú osobu obžalovaného, dospel súd k záveru, že jediným do úvahy prichádzajúcim trestom v danom prípade, pre náležité dosiahnutie účelu trestu (v zmysle § 34 Tr. zák.), je trest odňatia slobody. U obžalovaného zrejme ani doteraz vykonané tresty odňatia slobody nemali dostatočný odstrašujúci a výchovný účinok, nakoľko sa opätovne v danom prípade dopustil úmyselnej trestnej činnosti, a to v podstate len sedem mesiacov po tom, ako bol naposledy z výkonu trestu odňatia slobody v inej veci prepustený. Z pohľadu súdu, jednak vzhľadom na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu v danom prípade, jednak vzhľadom na doterajšiu kriminálnu minulosť obžalovaného a jeho absolútne ľahostajný postoj k rešpektovaniu právnych noriem a ich dodržiavaniu, prezentovaný v čase tu prebiehajúceho trestného stíhania dopustením sa obdobnej protizákonnej činnosti - priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za čo bol právoplatne postihnutý v blokovom konaní, by uloženie iného druhu trestu než trestu odňatia slobody, bolo neprimerane miernym.

V tomto smere sú irelevantné poukazy obžalovaného na počet detí. Nepochybne o tom koľko má detí mal vedomosť v čase páchania skutku, pričom vzhľadom na jeho doterajšiu kriminálnu minulosť mohol viac než dôvodne predpokladať aké následky mu môžu hroziť v prípade opätovného páchania trestnej

činnosti, a predsa sa trestnej činnosti opäť dopustil, teda ani počet detí, ani osoba jeho manželky mu nezabránila v konaní, od spáchania ktorého mohol dôvodne predpokladať viac než reálnu možnosť jeho opätovného odlúčenia od rodiny v súvislosti s prípadným uložením a výkonom trestu.

Rovnako tak poukaz obžalovaného na to, že si našiel prácu, z pohľadu súdu nemôže nič zmeniť na druhu uloženého trestu. Zároveň je pozoruhodné, že obžalovaný naposledy vykonal trest odňatia slobody 3.5.2018, pričom predložil doklad, podľa ktorého je až od 22.5.2019 evidovaný na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Ani z výsledkov lustrácie v Sociálnej poisťovni nijako nevyplýva, že by okrem obdobia keď bol vo výkone trestu, niekde po prepustení z výkonu trestu pracoval. Navyše od 22.5.2019 je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a pritom, podľa vlastných vyjadrení na hlavnom pojednávaní 4.7.2019, pracuje už viac než mesiac, a to však bez riadneho uzavretia pracovnej zmluvy či príslušnej dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru, tým pádom zrejme aj bez toho aby o takej skutočnosti (vzhľadom na príslušné zákonné následky s tým spojené) bol náležite informovaný v zmysle osobitných predpisov i príslušný úrad práce. Či v tomto smere prípadne nedochádza k páchaniu nejakej inej trestnej činnosti obžalovaným, resp. jeho „neznámym“ zamestnávateľom, však v tomto konaní nie je súd oprávnený riešiť, ale uvedené skutočnosti vo svojom súhrne z pohľadu súdu relevantne zakladajú záver, že uvedené konanie obžalovaného možno hodnotiť len ako, v danom čase, účelovo realizované, v snahe za každú cenu sa iba vyhnúť prípadnému výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a povahu spáchaného skutku, je súd toho názoru, že najmä v smere výchovného pôsobenia na obžalovaného, ako aj pre náležité vyjadrenia morálneho odsúdenia obžalovaným spáchanej trestnej činnosti a potreby odradenia iných od páchania trestných činov, osobitne takéhoto druhu, je potrebné a jedine možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody, pričom súčasne vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a osobu obžalovaného nie sú podľa súdu splnené podmienky na možný odklad výkonu tohto trestu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák..

V § 212 ods. 3 Tr. zák. (v znení platnom a účinnom v čase spáchania trestného činu a v čase ukladania trestu) ustanovená trestná sadzba predstavuje 6 mesiacov až tri roky. U obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti upravené v § 36 Tr. zák. (konkrétne najmä, s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania, ani poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. g/, písm. h/ Tr. zák.). K tomu súd uvádza, že v danom prípade na strane obžalovaného (či už vzhľadom na jeho celé vyjadrenie pri výsluchu v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní) nie sú z pohľadu súdu splnené podmienky ani na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák.. Z pohľadu súdu tu zo strany obžalovaného absentuje úprimné oľutovanie spáchania trestného činu. K tomu poukazuje súd v prvom rade na vyjadrenie obžalovaného v tejto súvislosti v prípravnom konaní „keby som vedel, že to povolenie je neplatné tak tam nejdem“ - pričom z popisu spôsobu konania obžalovaného svedkom C. M. vyplýva, že obsah povolenia na výrub, ktorým disponoval svedok, bol obžalovanému absolútne tak či onak ukradnutý; obdobne na hlavnom pojednávaní „keby sa dalo tak to ľutujem“. O absolútnom nedostatku úprimnej ľútosti obžalovaného navyše svedčí i jeho samotné správanie po spáchaní skutku, teda počas priebehu trestného stíhania, a to vyššie už opakovane spomenutá skutočnosť, že napriek stíhaniu v tomto trestnom konaní sa obžalovaný dopustil priestupku obdobného činu, pre ktorý je trestne stíhaný. To nesvedčí o žiadnej úprimnej ľútosti na strane obžalovaného.

Súd zároveň nezistil na strane obžalovaného ani žiadne priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák. a na samotnú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. súd v tomto prípade neprihliadal, a to práve pre to, že už samotné odsúdenie vo veci tunajšieho súdu 1T/21/2017 je pojmovým znakom skutkovej podstaty prečinu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný v tejto veci uznaný vinným, a teda skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, mu nemožno duplicitne pripočítvať na ľarchu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na desať mesiacov, ktorý považuje za primeraný či už vo vzťahu k výchove a náprave samotného obžalovaného, ako aj z hľadiska generálnej prevencie. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného, vzhľadom na skutočnosť, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, za ktorý bol uznaný vinným v tejto veci, bol (a to viackrát) vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin, zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.